

Evandjelje Isusa Krista: Evanđeosko proslavljanje

Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni (Ivan 3,16).

Pjevajte Jahvi, jer stvorio divote, neka je to znano po svoj zemlji! (Izaija 12,5).

Predgovor

Evandjelje Isusa Krista je vijest, i to radosna vijest: najbolja i najvažnija vijest koju ljudsko biće može čuti.

Ovo evandjelje navješćuje da je jedini način kako možemo poznavati Boga u miru, ljubavi i radosti u pomirbenoj smrti Isusa Krista, uskrslog Gospodina.

Ovo evandjelje je središnja poruka Svetog pisma i predstavlja istinski ključ za njihovo razumijevanje.

Ovo evandjelje prepoznaje Isusa Krista, Izraelovog Mesiju, kao Božjeg Sina i Boga Sina, drugu Osobu Svetog Trojstva, čiji su utjelovljenje, služba, smrt, uskrsnuće i uzašašće ispunili Očevu spasenjsku volju. Proroci su unaprijed obećali Njegovu smrt za grijeh i Njegovu uskrsnuće iz mrtvih, a očevici su posvjedočili o njima. Isus Krist će se, u vrijeme koje Bog odredi i na Božji način, vratiti kao slavni Gospodin i Sudac svih (1 Sol 4,13-18; Mt 25,31-32). Sada daje Svetog Duha od Oca svima koji Mu istinski pripadaju. Tri Osobe Trojstva su tako udružile napore u djelu spašavanja grešnika.

Ovo evandjelje predstavlja Isusa Krista kao živog Spasitelja, Gospodara, Život i Nadu za sve koji povjeruju u Njega. Govori nam da vječna sudbina svih ljudi ovisi o tome jesu li primili spasenje koje im Isus Krist daje.

Ovo evandjelje je jedino evandjelje: nema drugoga, a mijenjati njegovu bit znači izopačiti ga i uništiti. Ovo evandjelje je tako jednostavno da ga i mala djeca mogu razumjeti, i toliko je duboko da ni sva istraživanja najmudrijih teologa nikad neće iscrpiti njegova bogatstva.

Svi kršćani su pozvani na jedinstvo u ljubavi i jedinstvo u istini. Kao evanđeoski vjernici koji izvode svoje ime iz samoga evandjelja, mi proslavljamo ovu radosnu vijest o Božjem spasonosnom djelu u Isusu Kristu kao istinsku svezu kršćanskog jedinstva, bilo među organiziranim crkvama i denominacijama, ili u

brojnim transdenominacijskim zajedničkim pothvatima kršćana.

Biblija objavljuje da su svi oni koji istinski vjeruju u Krista i Njegovo evanđelje Božji sinovi i kćeri po milosti, te shodno tome braća i sestre u Kristu.

Svi koji su opravdani doživljavaju izmirenje s Ocem, potpuno su očišćeni od grijeha, prešli su iz kraljevstva tame u kraljevstvo svjetlosti, postali su novo stvorenje u Kristu i postigli su zajedništvo sa Svetim Duhom. Oni uživaju pristup Ocu uz sav mir i radost koju to donosi.

Evanđelje poziva sve vjernike da štuju Boga, što znači da trebaju neprestano hvaliti Boga i zahvaljivati Mu, pokoravati se svemu što je otkrio u svojoj pisanoj Riječi, oslanjati se na Boga u molitvi, i paziti kako se Božja istina ne bi nenamjerno kompromitirala ili prikrla.

Sudjelovanje u radosti i nadi ovog evanđelja predstavlja vrhunsku počast. To je i trajna obveza, zato što Veliko poslanje Isusa Krista i dalje vrijedi, jer On je rekao: povijedajte evanđelje na svakom mjestu, učeci ih, krsteći i čineći ljude učenicima.

Prihvatanjem ove deklaracije potvrđujemo svoje predanje ovoj zadaći, pa tako i svoju vjernost samome Kristu, i posvećenost međusobnom poučavanju drugih evanđeoskih vjernika.

Evandjelje

Ovo evanđelje Isusa Krista, koje je Bog iznio u nepogrešivom Svetom pismu, kombinira Isusovu tvrdnju o trenutačnoj stvarnosti Božjeg kraljevstva s apostolskim izvješćem o osobi, mjestu i djelu Krista, i o tome kakvu dobrobit to donosi grešnim ljudima. Patrističko pravilo vjere, povijesna ispovijedanja vjere, reformacijska ispovijedanja vjere i doktrinarni temelji za kasnija evanđeoska tijela – sve ovo svjedoči o suštini ove biblijske poruke.

Bit evanđelja je u tome da je naš sveti i brižni Stvoritelj, suočen s ljudskim neprijateljstvom i pobunom, u svojoj vlastitoj slobodi i vjernosti odlučio postati naš sveti i brižni Otkupitelj i Obnovitelj. Otac je poslao svoga Sina da postane Spasitelj svijeta (1 Iv 4,14): Božji jedan jedini plan spasenja ispunit će se po Njegovom jednom i jedinom Sinu. Zato je Petar objavio: “I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti” (Dj 4,12). I sam Krist je poučavao: “Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni” (Iv 14,6).

Evandjelje nam otkriva da su ljudska bića, koja su stvorena za zajedništvo s Bogom, u svojoj naravi – odnosno, “u Adamu” (1 Kor 15,22) – mrtva u grijehu, odvojena od svoga Stvoritelja i gluha prema Njemu. Neprekidno iskrikljujemo Njegovu istinu, ponižavamo Njegove ciljeve i mjerila, i vrijeđamo Njegovu svetost svojom nesvetošću, te smo doista “bez nade... neznabošci na svijetu” (Rim 1,18-32; 3,9-20; Ef 2,1-3.12). Pa ipak, Bog je u svojoj milosti poduzeo prvi korak

kako bi nas izmirio sa sobom posredstvom bezgrešnog života i zastupničke smrti Njegovog ljubljenog Sina (Ef 2,4-10; Rim 3,21-24).

Otac je poslao Sina kako bi nas oslobodio vladavine grijeha i Sotone, te nas učinio Božjom djecom i Njegovim prijateljima. Isus je umjesto nas podnio našu kaznu na križu, zadovoljavajući retributivni zahtjev božanske pravde žrtvenim prolijevanjem svoje krvi, time omogućujući opravdanje za sve koji se u Njega pouzdaju (Rim 3,25-26). Biblija opisuje ovu zastupničku transakciju kao postizanje otkupnine, izmirenja, otkupljenja, pomirbe i pobjede nad zlim silama (Mt 20,28; 2 Kor 5,18-21; Rim 3,23-25; Iv 12,31; Kol 2,15). Ona nam osigurava obnovljeni odnos s Bogom, što nam donosi oprost i mir, prihvaćenost i pristup, te posvajanje u Božju obitelj (Kol 1,20; 2,13-14; Rim 5,1-2; Gal 4,4-7; 1 Pet 3,18). Vjera u Boga i u Krista, na koju nas evanđelje poziva, jest trajno pouzdanje da će naša srca primiti ove obećane i pružene dobrobiti.

Nadalje, ovo evanđelje propovijeda Isusovo tjelesno uskrsnuće, uzašašće i ustoličenje kao dokaz učinkovitosti njegove, jednom zauvijek, izvršene žrtve za nas, realnosti Njegove sadašnje osobne službe nama, i sigurnosti Njegovog budućeg povratka, kad će nas proslaviti (1 Kor 15; Heb 1,1-4; 2,1-18; 4,14-16; 7,1-10,25). U životu vjere kako ga evanđelje prikazuje vjernici su ujedinjeni sa svojim uskrsnim Gospodinom, uživaju zajedništvo s Njime i dolaze k Njemu u pokajanju i nadi za osnaživanjem po Svetom Duhu, kako više ne bi grijeshili, nego Mu iskreno služili.

Prema evanđelju, Božje opravdanje onih koji se pouzdaju u Njega predstavlja odlučujuću transakciju, ovdje i sada, iz stanja osude i gnjeva zbog grijeha, u stanje prihvaćenosti i milosti temeljem Isusove bezgrešne poslušnosti, koja je kulminirala u Njegovoj dragovoljnoj smrti pri kojoj je ponio naše grijeha. Bog opravdava nepravedne (bezbožnike: Rim 4,5) uračunavajući (ubrajajući, pripisujući, računajući, obračunavajući) im pravednost i prestajući im ubrajati njihove grijeha protiv njih (Rim 4,1-8). Grešnici vjerom u Krista primaju "dar pravednosti" (Rim 1,17; 5,17; Fil 3,9) i postaju "pravednost Božja" u onome koji "postade grijehom" zbog njih (2 Kor 5,21).

Naši grijesi su uračunati Kristu, kako bi se Kristova pravednost mogla uračunati nama. U pitanju je opravdanje posredstvom uračunavanja Kristove pravednosti. Sve što mi ovoj transakciji doprinosimo jeste naša potreba za njom. Naša vjera u Boga koji nam je daje – u Oca, Sina i Svetog Duha – i sama je plod Božje milosti. Vjera nas spasenjski povezuje s Isusom, a utoliko što obuhvaća priznanje da sami nemamo nikakvih zasluga, jasno je da ona nije djelo koje donosi zaslugu.

Evanđelje nas uvjerava da su svi koji su povjerali svoje živote Isusu Kristu novorođena Božja djeca (Iv 1,12), nastanjeni Svetim Duhom, od Njega osnaženi i uvjereni u svoj status i nadu (Rim 7,6, 8,9-17). Onog trenu kad istinski povjerujemo u Krista, Otac nas proglašava pravednima pred sobom i počinje nas oblikovati prema svojoj slici. Istinska vjera priznaje Isusa i oslanja se na Njega kao Gospodina, te

se očituje u sve većoj poslušnosti Božjim zapovijedima, iako naša poslušnost ni na koji način ne doprinosi našem opravdanju (Jak 2,14-26; Heb 6,1-12).

Krist po svojoj posvećujućoj milosti radi i nama posredstvom vjere, obnavljajući našu posrnulu prirodu i vodeći nas ka pravoj zrelosti, toj mjeri razvoja koja se naziva "puninom u Kristu" (Ef 4,13). Evandjelje nas poziva da živimo kao poslušni Kristovi sluge i Njegovi poslanici u svijetu, koji će vršiti pravdu, ljubiti milosrđe i pomagati svima potrebitima, tako svjedočeći o Kristovom kraljevstvu. Po smrti, Krist uzima vjernika k sebi (Fil 1,21) u nezamislivu radost neprestanog proslavljanja Boga (Otk 22,1-5).

Spasenje u punom smislu odnosi se na slobodu od krivnje za grijeh iz prošlosti, od sile grijeha u sadašnjosti i od prisutnosti grijeha u budućnosti. Stoga, premda vjernici sada uživaju u predokusu spasenja, još čekaju njegovu puninu (Mk 14,61-62; Heb 9,28). Spasenje je trojstvena stvarnost koju je Otac pokrenuo, Sin proveo, a Sveti Duh primijenio. U pitanju je globalna dimenzija, jer Bog kani spasiti vjernike iz svakog plemena i jezika (Otk 5,9) kao svoju crkvu, novo čovječanstvo, Božji narod, Kristovo tijelo i Njegovu nevjestu, zajednicu Svetog Duha. Svi baštinici konačnog spasenja pozvani su sada i ovdje služiti svojem Gospodinu i jedni drugima s ljubavlju, sudjelovati u zajedništvu Isusovih stradanja i surađivati na objavlivanju Krista cijelom svijetu.

Evandjelje nam otkriva su svi sagriješili te da će svima koji ne prihvate Krista biti suđeno u skladu s pravdom prema Božjem svetom zakonu, i da će biti za vječnost kažnjeni.

Jedinstvo u evanđelju

Kršćani imaju zapovijed voljeti jedni druge unatoč različitostima u rasnoj ili spolnoj pripadnosti, privilegiranosti, te društvenom, političkom i gospodarskom statusu (Iv 13,34-35; Gal 3,28-29), i biti jedne misli gdje god je to moguće (Iv 17,20-21; Fil 2,2; Rim 14,1-15,13). Znamo da nas podjele među kršćanima ometaju u svjedočenju pred svijetom, te težimo za većim uzajamnim razumijevanjem i govorenjem istine u ljubavi. Isto tako znamo da, kao oni kojima je povjerena Božja otkrivena istina, ne možemo prigrliti bilo koji vid doktrinarne ravnodušnosti, relativizma ili pluralizma, kojim se Božja istina žrtvuje zarad lažnog mira.

Doktrinarne neslaganja iziskuju debatu. Dijalog za uzajamno razumijevanje i, ako je moguće, umanjivanje različitosti je vrijedno, tim prije što je željeni cilj jedinstvo u primarnim pitanjima, sloboda u sekundarnim, a ljubav u svemu.

U gore navedenim pasusima smo nastojali prikazati što je primarno i značajno u evanđelju, prema shvaćanju evanđeoskih vjernika. Međutim, koristan dijalog ne iziskuje samo ljubav u našim stavovima, nego i jasnu komunikaciju. Naša dodatna analiza opravdanja samo po vjeri u Krista odražava naše vjerovanje da je

istina evanđelja od ključnog značaja, i da ju se ne razumije uvijek dobro niti ju se pravilno ističe. Da bi stvari bile jasnije, iz ljubavi prema Božjoj istini i Kristovoj crkvi sada ćemo iznijeti ključne točke o onome što smo rekli u vidu konkretnih tvrdnji i odricanja glede evanđelja i našeg jedinstva u evanđelju i u Kristu.

Potvrđujemo i poričemo:

1. **Potvrđujemo** da je evanđelje, koje je povjereno crkvi, u prvom redu Božje evanđelje (Mk 1,14; Rim 1,1). Bog je autor evanđelja i On nam ga otkriva u svojoj Riječi. Autoritet i istinitost evanđelja ovisе isključivo o Bogu.

Poričemo da istinitost i autoritet evanđelja potječu od bilo kakvog ljudskog razumijevanja ili izmišljotine (Gal 1,1-11). Također poričemo da istinitost i autoritet evanđelja počivaju na bilo kojoj određenoj crkvi ili ljudskoj instituciji.

2. **Potvrđujemo** da je evanđelje Božja sila spasenja, utoliko što evanđelje donosi spasenje svima koji vjeruju, bez iznimke (Rim 1,16). Učinkovitost evanđelja potječe iz sile samoga Boga (1 Kor 1,18).

Poričemo da sila evanđelja ovisi o rječitosti propovjednika, tehnicima evangelizatora ili uvjeravanja putem racionalnih argumenata (1 Kor 1,21; 2,15).

3. **Potvrđujemo** da evanđelje dijagnosticira univerzalno ljudsko stanje kao grešnu pobunu protiv Boga koja će, ako ne dođe do promjene, odvesti svaku osobu u vječnu propast pod Božjom osudom.

Poričemo nijekanje posrnulosti ljudske naravi, kao i bilo koju tvrdnju o prirodnoj dobroti ili božanskoj naravi ljudskog roda.

4. **Potvrđujemo** da je Isus Krist jedini put spasenja, jedini posrednik između Boga i čovječanstva (Iv 14,6; 1 Tim 2,5).

Poričemo da se bilo tko može spasiti bilo kako drugačije nego po Isusu Kristu i Njegovom evanđelju. Biblija ne nudi nikakvu nadu u to da iskreni štovatelji koji pripadaju drugim religijama mogu biti spašeni bez osobne vjere u Isusa Krista.

5. **Potvrđujemo** da je Crkva podložna Božjim zapovijedima, te da shodno tome ima od Boga danu obvezu propovijedati evanđelje svakom živom pojedincu (Lk 24,47; Mt 28,18-19).

***Poričemo** da se bilo koja klasa ili skupina pojedinaca bilo koje etničke ili kulturne pripadnosti može ignorirati ili zaobići pri propovijedanju evanđelja (1 Kor 9,19-22). Bog želi globalnu crkvu, koju čine pripadnici svakog plemena, jezika i naroda (Otk 7,9).*

6. **Potvrđujemo** da je vjera u Isusa Krista kao božansku Riječ (odnosno, Logos Iv 1,1), drugu Osobu Trojstva, jednako vječnu i istobitnu s Ocem i Svetim Duhom (Heb 1,3), temelj za vjeru u evanđelje.

***Poričemo** da je bilo koje stajalište o Isusu Kristu, koje umanjuje ili odbacuje Njegovu potpuno božansku narav, evanđelje vjere i da je korisno za spasenje.*

7. **Potvrđujemo** da je Isus Krist utjelovljeni Bog (Iv 1,14). Djevičanski rođeni Davidov potomak (Rim 1,3), posjedovao je istinski ljudsku narav, bio je podložan Božjem zakonu (Gal 4,5) i u svemu je bio poput nas, osim što je bio bez grijeha (Heb 2,17; 7,26-28). Potvrđujemo da je vjera u istinsku Kristovu ljudskost od suštinskog značaja za vjeru u evanđelje.

***Poričemo** da će bilo tko, tko odbacuje Kristovu ljudskost, utjelovljenje i bezgrešnost, kao i tko smatra da ove istine nisu bitne za evanđelje, biti spašen (1 Iv 4,2-3).*

8. **Potvrđujemo** da očišćenje u Kristu, po kojem je Krist u poslušnosti prinio savršenu žrtvu, vršeci pomirenje pred Ocem tako što je platio za naše grijeha i zadovoljio božansku pravednost za nas u skladu s Božjim naumom, predstavlja ključni element Evanđelja.

***Poričemo** bilo kakvo očišćenje koje isključuje zamjensko zadovoljenje božanske pravednosti, što ga je Krist postigao za vjernike, kao neusklađeno s učenjem evanđelja.*

9. **Potvrđujemo** da je Kristovo spasenjsko djelo obuhvaćalo i Njegov život i smrt za nas (Gal 3,13). Objavljujemo da je Kristova vjera u savršenoj poslušnosti, po kojoj je ispunio sve zahtjeve Božjeg zakona za nas, od suštinskog značaja za evanđelje.

***Poričemo** da je naše spasenje postignuto samo Kristovom smrću, a bez osvrta na Njegov život u savršenoj pravednosti.*

10. **Potvrđujemo** da je Kristovo tjelesno uskrsnuće iz mrtvih od suštinskog zna-

čaja za biblijsko evanđelje (1 Kor 15,14).

Poričemo valjanost bilo kojeg takozvanog evanđelja koje niječe povijesnu realnost Kristovog tjelesnog uskrsnuća.

11. **Potvrđujemo** da je biblijska doktrina o opravdanju samo po vjeri u Krista od suštinskog značaja za evanđelje (Rim 3,28; 45; Gal 2,16).

Poričemo da bilo tko može vjerovati u biblijsko evanđelje i u isti mah odbacivati apostolsko učenje o opravdavanju jedino vjerom u Krista. Također poričemo da postoji više od jednog istinskog evanđelja (Gal 1,6-9).

12. **Potvrđujemo** da je doktrina imputiranja (uračunavanja, ubrajanja) naših grijeha Kristu i Njegove pravednosti nama, čime su nam grijesi u potpunosti oprošteni i potpuno smo prihvaćeni, od suštinskog značaja za biblijsko evanđelje (2 Kor 5,19-21).

Poričemo da smo opravdani Kristovom pravednošću koja je ulivena u nas, ili bilo kojom drugom pravednošću za koju se smatra da postoji u nama.

13. **Potvrđujemo** da je Kristova pravednost, po kojoj smo opravdani, osobno Njegova, da ju je postigao neovisno o nama, u i po svojoj savršenoj poslušnosti. Ova pravednost nam se uračunava, ubraja, odnosno imputira putem Božje forenzičke (odnosno, pravne) objave, kao jedini temelj našeg opravdanja.

Poričemo da bilo kakva djela koja učinimo u bilo kojem trenutku našeg života nadopunjuju Kristove zasluge ili da nam pribavljaju bilo kakvu zaslugu glede našeg opravdanja (Gal 2,16; Ef 2,8-9; Tit 3,5).

14. **Potvrđujemo** da, premda su svi vjernici nastanjeni od Svetog Duha i nalaze se u procesu posvećenja i suobličavanja s Kristom, ove posljedice opravdanja nisu njegov temelj. Bog nas proglašava pravednima, briše naše grijeha i prihvaća nas kao svoju djecu, isključivo po Njegovoj milosti, samo po vjeri, jedino zbog Krista, dok smo još grešnici (Rim 4,5).

Poričemo da vjernici moraju biti sami po sebi pravedni pred Bogom temeljem svoje suradnje s Božjom transformirajućom milosti prije nego što ih Bog proglati pravednima u Kristu. Opravdani smo dok smo još grešnici.

15. **Potvrđujemo** da spasonosna vjera rezultira u posvećenju i transformaciji života u rastućem suobličavanju s Kristom po snazi Svetog Duha. Posvećenje podrazumijeva neprestano pokajanje i život u odvrćanju od grijeha, kako bismo mogli služiti Isusu Kristu u zahvalnom pouzdanju u Njega kao Gospodina i Gospodara (Gal 5,22-25; Rim 8,4; 13-14).

Poričemo opravdanje koje je odvojeno od naše posvećujuće zajednice s Kristom i našeg rastućeg suobličavanja s Njim u molitvi, pokajanju, nošenju svog križa i životu po Duhu.

16. **Potvrđujemo** da spasonosna vjera obuhvaća razumsko prihvaćanje sadržaja evanđelja, priznavanje vlastitog grijeha i potrebe, te osobno povjerenje i pouzdanje u Krista i Njegovo djelo.

Poričemo da spasonosna vjera obuhvaća samo razumsko prihvaćanje evanđelja, kao i da se opravdanje postiže samo izvanjskim ispovijedanjem vjere. Nadalje, poričemo da je bilo koji element spasonosne vjere djelo zasluge ili da nam može pribaviti spasenje.

17. **Potvrđujemo** da, premda je istinska doktrina od iznimnog značaja za duhovno zdravlje i dobrobit, doktrina nije ta koja nas spašava. Doktrina je nužna kako bi nas informirala o tome kako nas Krist može spasiti, no Krist je taj koji nas spašava.

Poričemo da se doktrine evanđelja mogu odbaciti bez štetnih posljedica. Odbacivanje evanđelja izaziva duhovnu propast i izlaže nas Božjem sudu.

18. **Potvrđujemo** da je Isus Krist zapovjedio svojim sljedbenicima da navješćuju evanđelje svakoj živoj osobi, evangelizirajući sve ljude na svakom mjestu i čineći vjernike učenicima u okviru crkvenog zajedništva. Potpuno i vjerno svjedočanstvo o Kristu obuhvaća osobno svjedočanstvo, pobožno življenje i djela milosti i milosrđa prema bližnjima, bez čega se propovijedanje evanđelja čini jalovim.

Poričemo da osobno svjedočanstvo, svjedočenje pobožnim životom i djelima milosti i milosrđa prema bližnjima tvori evangelizaciju odvojenu od navješćivanja evanđelja.

Naše predanje

Kao evanđeoski vjernici ujedinjeni u evanđelju, obećavamo da ćemo paziti jedni na druge i brinuti se jedni o drugima, da ćemo se moliti jedni za druge i opraštati im, te da ćemo pružati ruku ljubavi i istine Božjim vjericima na svakom mjestu, jer smo jedna obitelj, jedno u Duhu i jedno u Kristu.

Prije više stoljeća je dobro rečeno da u bitnim stvarima trebamo biti ujedinjeni, u manje bitnim stvarima trebamo biti slobodni, a u svemu trebamo imati ljubavi. Ove istine evanđelja smatramo bitnima.

Bogu, koji je autor istine i milosti ovoga evanđelja, po Isusu Kristu, koji je tema evanđelja i naš Gospodin, neka bude slava i hvala za vijeke vjekova. Amen.

Preveo s engleskoga Davor Edelinski